

Vuoden 2014 talousarvion suuntaviivat – pääluokka III

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. maaliskuuta 2013 vuoden 2014 talousarvion valmistelua koskevista yleisistä suuntaviivoista, pääluokka III – Komissio (2013/2010(BUD))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 312, 313 ja 314 artiklan ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A artiklan,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen¹,
 - ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012²,
 - ottaa huomioon 12. joulukuuta 2012 antamansa päätöslauselman uudesta esityksestä Euroopan unionin yleiseksi talousarvioksi varainhoitovuodeksi 2013³,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2013⁴ ja kolme siihen liittyvää parlamentin, neuvoston ja komission hyväksymää yhteistä lausumaa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen osassa II olevan luvun 7,
 - ottaa huomioon neuvoston 29. kesäkuuta ja 19. lokakuuta 2012 antamat päätelmät kasvu- ja työllisyys sopimuksesta,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0043/2013),
- A. toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyllä sopimuksella Euroopan unionille annettiin merkittäviä uusia valtaoikeuksia esimerkiksi ulkosuhteiden, urheilun, avaruuden, ilmastonmuutoksen, energian, matkailun ja väestönsuojelun aloilla;
- B. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen 312 artiklan mukaan monivuotinen rahoituskehys on nyt kirjattu ajatuksena perussopimukseen ja siitä on päätettävä neuvoston asetuksella, jonka neuvosto hyväksyy yksimielisesti saatuaan Euroopan parlamentin jäsentensä enemmistöllä antaman hyväksynnän;
- C. ottaa huomioon, että nykyisen monivuotisen rahoituskehysten voimassaolo päättyy

¹ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

² EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0486.

⁴ EUVL L EUVL L 66, 8.3.2013.

vuoden 2013 lopussa ja että vuoden 2014 on tarkoitus olla seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen ensimmäinen täytäntöönpanovuosi;

- D. ottaa huomioon, että vuosi 2013 on ensimmäinen vuosi, jonka aikana pannaan täytäntöön unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annettu uusi asetus;

Yleinen tausta

1. panee merkille Eurooppa-neuvoston 8. helmikuuta 2013 seuraavasta monivuotisesta rahoituskehityksestä antamat päätelmät; edellyttää, että mikäli parlamentti ei ole vielä antanut hyväksyntäänsä uudelle monivuotisesta rahoituskehityksestä koskevalle asetukselle, komission olisi ensin laadittava vuoden 2014 talousarvioesitys omien monivuotisista rahoituskehityksistä 2014–2020 koskevien ehdotustensa perusteella ja sen jälkeen mukautettava ehdotustaan perussopimuksen 312 artiklan 4 kohdan sekä talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen 30 kohdan mukaisesti, jos uudesta monivuotisesta rahoituskehityksestä ei päästä sopimukseen;
2. palauttaa mieliin, että jos seuraavaa monivuotisesta rahoituskehityksestä koskevasta asetuksesta ei päästä sopimukseen tämän vuoden loppuun mennessä, ryhdytään soveltamaan perussopimuksen 312 artiklan 2 kohtaa, jonka mukaan neuvosto antaa asetuksen monivuotisesta rahoituskehityksestä vasta saatuaan Euroopan parlamentin hyväksynnän, ja saman artiklan 4 kohtaa, jonka mukaan nykyisen rahoituskehityksen viimeisen vuoden enimmäismäärien soveltamista jatketaan, jos sopimukseen uudesta monivuotisesta rahoituskehityksestä ei päästä määräaikaan mennessä, sekä nykyisen talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen 30 kohtaa; toteaa tämän merkitsevän sitä, että vuoden 2013 enimmäismääriä sovelletaan edelleen siten, että niitä mukautetaan 2 prosentin kiinteällä vuosittaisella deflaattorilla; toistaa olevansa valmis pyrkimään pikaisesti sopimukseen neuvoston ja komission kanssa sen varmistamiseksi, että unionin ohjelmia ja toimintalinjoja koskevat oikeusperustat ovat voimassa vuonna 2014, jos asetuksesta ei päästä sopimukseen;
3. myöntää, että vuoden 2014 talousarviota koskevien yleisten suuntaviivojen määrittäminen on hankalaa, koska vuoden 2014 sitoumusten enimmäismäärän tasosta ei ole varmuutta; korostaa, että sitoumusten enimmäismäärä voi vaihdella 142,540 miljardista eurosta 155,5 miljardiin euroon vuoden 2014 käyphinä hintoina; toteaa, että ensin mainittu vaihtoehto toteutuu, jos monivuotisesta rahoituskehityksestä 2014–2020 sovitaan Eurooppa-neuvoston 7.–8. helmikuuta 2013 antamien päätelmien perusteella, ja jälkimmäinen vaihtoehto toteutuu, jos käytännössä jatketaan vuoden 2013 enimmäismäärien soveltamista;
4. toteaa, että talous- ja finanssikriisi on luonut Euroopan päätöksentekijöiden keskuudessa yhteisymmärrystä talouden, verotuksen, rahoituksen ja pankkitoiminnan integraation lisäämisestä ja hallintotavan parantamisesta ja osoittanut, että kasvua on elvytettävä, jotta julkisen talouden tasapaino palautuisi; tähdentää, että unionin talousarvion leikkaaminen olisi ristiriidassa näiden poliittisten päämäärien kanssa;

Maksujen riittävä ja realistinen taso

5. katsoo, että ottamalla talousarvioon riittävä ja realistinen määrä maksumäärärahoja talousarviokeskustelun alusta alkaen voidaan välttää turhat vaikeudet talousarvion

toteutuksessa, kuten tapahtui varsinkin vuoden 2012 talousarvion yhteydessä;

6. palauttaa mieliin, että neuvoston jyrkän neuvottelukannan vuoksi vuoden 2013 talousarvion maksumäärärahat jäivät kaiken kaikkiaan viisi miljardia alle komission talousarvioesityksessä arvioimien maksutarpeiden; korostaa komission ehdotuksen perustuneen siihen, että jäsenvaltioiden itsensä vuodelle 2013 laatimia ennusteita tarkistettiin alaspäin ja että lähtöoletuksena oli, että kaikki vuonna 2012 vastaanotetut maksuvaatimukset maksetaan vuoden 2012 talousarviosta; on siksi erittäin huolestunut vuoden 2013 talousarvion maksujen tasosta eikä usko määrärahojen riittävän kattamaan vuoden 2013 todellisia tarpeita, koska monivuotisen rahoituskehysten enimmäismäärän alapuolelle jäävä vuoden 2013 talousarvion maksumäärärahojen liikkumavara on kokonaisuudessaan 11,2 miljardia euroa, kun taas jo pelkistä varainhoitovuodelta 2012 siirretyistä maksuista kertyy noin 16 miljardia euroa; varoittaa, että vuosittain toistuva maksujen liiallinen lykkääminen aiheuttaa tulevana vuosina merkittäviä ongelmia;
7. pitää poliittisesti erittäin tärkeänä parlamentin, neuvoston ja komission joulukuussa 2012 korkeimmalla poliittisella tasolla allekirjoittamia yhteisiä lausumia, jotka ovat olennainen osa kahden budjettivallan käyttäjän välistä sopimusta vuoden 2013 talousarviosta ja joiden mukaan unionin vuoden 2013 talousarvioon otetaan lisää maksumäärärahoja tarvittava määrä, jotta unioni kykenee maksamaan laskunsa ja säilyttämään poliittisen uskottavuutensa ja maksukykynsä;
8. muistuttaa, että maksumäärärahoista vuonna 2012 annetun yhteisen lausuman mukaisesti komissio aikoo tehdä vuoden 2013 alkupuolella lisätalousarvioesityksen, jonka ainoana tarkoituksena on kattaa vuodelta 2012 lykätty vaatimukset, joiden kokonaismäärä on 2,9 miljardia euroa, sekä muut vireillä olevat oikeudelliset velvoitteet rajoittamatta varainhoitovuoden 2013 talousarvion asianmukaista toteuttamista; palauttaa mieliin, että marras- ja joulukuussa 2012 komissiolle toimitettiin yhteisen hallinnon piiriin kuuluvia uusia maksupyyntöjä, joiden määrä oli yhteensä noin 16 miljardia euroa ja jotka on maksettava vuonna 2013; kehottaa siksi komissiota antamaan kyseisen lisätalousarvioesityksen viipymättä ja viimeistään maaliskuun 2013 loppuun mennessä, jotta se ei häiritse vuoden 2014 talousarviomenettelyä;
9. kehottaa lisäksi komissiota ja neuvostoa työskentelemään rakentavasti yhdessä parlamentin kanssa, jotta tällaisen tilanteen toistuminen voidaan välttää tulevissa budjettijaksoissa parantamalla ennusteiden tarkkuutta ja sopimalla realistisista ja riittävästä talousarvioennusteista, joissa olisi myös annettava selvät ja yksityiskohtaiset tiedot kaikkien maksuarvioiden luonteesta;
10. kehottaa tässä yhteydessä jälleen komissiota antamaan parlamentille ja neuvostolle kuukausittain raportit rakennerahastoja, koheesiorahastoa, maaseudun kehittämisrahastoa ja kalatalousrahastoa koskevien jäsenvaltioiden maksuvaatimusten tilanteen kehityksestä (jaottelu jäsenvaltioittain ja rahastoittain); katsoo, että kyseisten kuukausittaisten raporttien sisältämien tietojen perusteella olisi seurattava toimielinten kesken sovittujen sitoumusten noudattamista;
11. vaatii myös perustamaan mahdollisimman pian maksumäärärahoja käsittelevän toimielinten välisen työryhmän, jossa hyödynnetään vuoden 2013 talousarviomenettelyssä järjestetyissä toimielinten välisissä maksuja koskevissa kokouksissa kertynyttä kokemusta; katsoo, että tällaiset poliittisen tason kokoukset ovat ehdottomasti tarpeen, jotta voidaan välttää kaikki mahdolliset väärinkäsitykset

maksutarpeita koskevien lukujen ja arvioiden paikkansapitävyydestä; katsoo erityisesti, että työryhmän olisi käsiteltävä kiireellisenä asiana jäsenvaltioiden viranomaisten laatimien, yhteisen hallinnoinnin mukaisia menoja koskevien ennusteiden ja neuvoston talousarvioneuvotteluissa kollektiivisesti ajaman maksumäärärahojen tason välistä eroa; edellyttää, että ensimmäinen maksumäärärahoja koskeva toimielinten välinen kokous järjestetään vuoden 2013 alkupuoliskolla;

12. on erittäin huolestunut siitä, että vaikka maksumäärärahojen käyttöaste oli vuoden 2012 lopussa 99 prosenttia, maksattamatta olevien sitoumusten määrä kasvoi kuluneen vuoden aikana 10 miljardilla eurolla ja on nyt saavuttanut ennätyksellisen 217,3 miljardin tason; odottaa, että vuoden 2013 lopussa maksattamatta oleva määrä saattaa olla vielä suurempi; varoittaa noudattamasta maksusitoumusten automaattista vapauttamista koskevaa sääntöä liian tiukasti pyrittäessä ratkaisemaan maksattamatta olevien sitoumusten ongelmaa, koska se häittäisi Eurooppa-neuvoston vuonna 2012 hyväksymää kasvu- ja työllisyys sopimusta; katsoo, että tänä vuonna maksumäärärahoja käsittelevissä toimielinten välisissä kokouksissa olisi tarkastettava yksityiskohtaisesti maksusitoumus- ja maksumäärärahojen välistä eroa, käynnistettävä vuoropuhelu komission kanssa, jotta saadaan täysi selvyys siitä, mistä maksattamatta olevat sitoumukset koostuvat, ja arvioitava, johtuuko maksattamatta olevien sitoumusten nykyinen suuri määrä ensisijaisesti talouskriisistä vai onko se osoitus laajemmista rakenteellisista ongelmista; kehottaa jälkimmäiseen vaihtoehtoon päädyttäessä toimielimiä tekemään yhteistyötä ja hyväksymään asianmukaisen toimintasuunnitelman, jotta maksattamatta olevien sitoumusten ennätyksellisen suureen määrään liittyvä ongelma voidaan ratkaista seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen aikana; vaatii, että neuvosto pidättäytyy tekemästä päätöstä maksujen määrästä ottamatta ensin huomioon todellisia tarpeita ja oikeudellisia velvoitteita; panee lisäksi merkille, että maksattamatta olevien sitoumusten kertyminen vaarantaa unionin talousarvion seurattavuuden periaatteen, joka tarkoittaa sitä, että talousarviosta käy selvästi ilmi sitoumusten ja maksujen suhde tiettyinä varainhoitovuonna;
13. palauttaa mieliin, että vuosi 2014 on kahden monivuotisen rahoituskehityksen välinen siirtymävuosi, ja edellyttää komission liittävän vuotta 2014 koskevaan rahoitussuunnitelmaansa tarkan ja realistisen arvion määrärahojen tasosta ottaen huomioon, että monivuotisten rahoitusohjelmien toteutus on hitaampaa aloitusvuonna kuin loppuvaiheessa ja näin ollen maksutarpeet ovat tavallisesti pienemmät monivuotisen rahoituskauden alussa kuin lopussa mutta vuoden 2013 lopussa maksattamatta olevien sitoumusten ongelmaan on puututtava kiireesti;
14. kehottaa komissiota antamaan vuoden 2014 talousarvioesitystä laatiessaan selvää ja tosiasioihin pohjautuvaa näyttöä ehdottamansa määrärahojen tason ja Eurooppa-neuvostossa kesäkuussa 2012 hyväksytyn kasvu- ja työllisyys sopimuksen täytäntöönpanon välisestä yhteydestä; pyytää toimielimiä parantamaan käytössä olevia säännöksiä tiettyjen jäsenvaltioiden osalta, jotka kärsivät rahoituskriisistä erityisen paljon, jotta niiden kyky käyttää hyväkseen rakenne- ja koheesiorahastojen varoja paranisi ja jotta estettäisiin ennakoitujen määrärahojen mittavat vapautumiset;
15. toteaa vuoden 2013 talousarvioneuvottelujen osoittaneen jälleen kerran, että unionin talousarvion rahoitusjärjestelmä – jossa jäsenvaltioiden osuudet ovat yli 75 prosenttia unionin tuloista – on ristiriidassa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kirjaimen ja hengen kanssa ja että unionin talousarvio on täysin riippuvainen

valtionkassoista, mikä saattaa olla erityisen haitallista näinä aikoina, kun kansallisia talousarvioita halutaan rajoittaa; pyytää uudistamaan unionin tulorakennetta siten, että otetaan käyttöön uusia ja aitoja omia varoja, kuten finanssitransaktiovero ja uusi unionin arvonlisävero; toistaa kannattavansa komission ehdotusta omien varojen järjestelmän uudistamisesta;

Unionin talousarvion rooli Eurooppa 2020 -strategian toteuttamisessa sekä talouskasvun ja työpaikkojen luomisessa

16. toteaa jälleen, että vuoden 2014 on tarkoitus olla uuden monivuotisen rahoituskehysten ensimmäinen täytäntöönpanovuosi ja siksi tärkeä uuden ohjelmakauden onnistuneen alun kannalta; katsoo, että talouskasvun ja kilpailukyvyn säilyttäminen, työllisyyden parantaminen ja nuorisotyöttömyyden torjuminen olisi otettava unionin vuoden 2014 talousarvion painopisteiksi;
17. muistuttaa unionin talousarvion erityisluonteesta ja toteaa, että se vastaa vain yhtä prosenttia koko unionin bkt:stä ja on investointitalousarvio, jolla on tuntuva vipuvaikutus; korostaa, että 94 prosenttia sen määrärahoista palautuu jäsenvaltioille ja Euroopan kansalaisille unionin toimien ja ohjelmien kautta; katsoo näin ollen, että talousarviota ei ole syytä pitää ylimääräisenä rasitteena vaan välineenä, jolla voidaan lisätä investointeja, kasvua ja työpaikkoja Euroopassa; korostaa, että ilman unionin talousarvion panosta julkiset investoinnit alueisiin ja jäsenvaltioihin laskisivat joko minimitasolle tai olisivat mahdottomia toteuttaa; katsoo, että unionin talousarvion supistaminen lisäisi väistämättä epätasapainoa ja heikentäisi koko unionin talouden kasvua ja kilpailukykyä sekä sen yhtenäisyyttä ja horjuttaisi yhteisvastuun periaatteen asemaa unionin keskeisenä arvona; katsoo, että "enemmän Eurooppaa" -vaatimukset jäävät tarkoituksettomiksi, jos samaan aikaan annetaan ehdotuksia, joilla unionin varoja leikataan tuntuvasti;
18. ottaa huomioon jäsenvaltioissa jatkuvat talousvaikeudet ja talousarviorajoitteet ja panee merkille jäsenvaltioiden toimet julkisen taloutensa vakauttamiseksi; korostaa kuitenkin, että unionin talousarvio on tehokas investointeja ja yhteisvastuullisuutta tukeva väline, joka tuottaa todistetusti lisäarvoa sekä unionin tasolla että jäsenvaltioissa; on vakuuttunut siitä, että talousarvion mahdollisuudet luoda talouskasvua, kilpailukykyä ja työpaikkoja ovat entistä tärkeämmät taloudellisesti vaikeina aikoina, koska niillä luodaan edellytykset näiden vakauttamistoimien onnistumiselle, ja toteaa, että unionin talousarviota olisi pidettävä välineenä, jonka avulla kriisi voidaan voittaa;
19. korostaa, että on lisättävä rahoitustukea ja toimia sellaisten laadukkaiden koulutusjärjestelmien käyttöön ottamista varten, joissa yhdistetään käytännön harjoittelu ammattikoulutukseen; pyytää antamaan lisätukea jäsenvaltioiden yhteistyölle ammatillisen koulutuksen alalla, jotta nuorisotyöttömyyttä voidaan torjua tehokkaasti; palauttaa tässä yhteydessä mieliin ehdotuksen neuvoston suositukseksi nuorisotakuun perustamisesta¹;
20. muistuttaa, että vuodesta 2008 lähtien toteutetuilla toimilla makrotalouden rahoituksen vakauttamiseksi ei ole vielä saatu talous- ja rahoituskriisiä päättymään; katsoo siksi, että jäsenvaltioiden olisi edelleen pyrittävä hyödyntämään potentiaaliaan luoda kestävä ja osallistavaa kasvua esimerkiksi edistämällä koulutusta, elinikäistä oppimista ja liikkuvuutta saadakseen Euroopan talouden ja työllisyyden jälleen kasvuun; katsoo, että

¹ COM(2012)0729.

osa ratkaisua on tarkoin kohdennettu, vankka ja riittävä unionin talousarvio ja sitä tarvitaan, jotta voidaan edelleen tukea jäsenvaltioiden toimien yhteensovittamista ja tehostamista;

21. kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita ottamaan huomioon kansallisten vakauttamispyrkimysten ja oikein painotetun unionin talousarvion lisäarvon väliset yhteisvaikutukset ja mahdollistamaan siten korkeimmalla tasolla jo tehtyjen poliittisten sitoumusten täytäntöönpanon; toteaa uudelleen, että poliittisten sitoumusten ja painopisteiden täytäntöönpano on paljon tehokkaampaa, jos jäsenvaltioiden talousarvioiden ja unionin talousarvion välillä on yhteisvaikutuksia, ja korostaa talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon kuuluvan eurooppalaisten parlamenttien viikon yhteydessä jäsenvaltioiden ja unionin taloutta ja talousarvioita koskevista yhteisistä suuntaviivoista käytävien parlamenttien välisten keskustelujen merkitystä;
22. kehottaa komissiota käsittelemään asianmukaisesti unionin talousarvion roolia talouspolitiikan eurooppalaisella ohjausjaksolla antaessaan vuoden 2014 talousarvioesityksen; kehottaa erityisesti komissiota antamaan tosiseikkoihin pohjautuvia ja konkreettisia tietoja siitä, kuinka sen ehdottama unionin talousarvioesitys voi toimia moottorina ja katalysaattorina, tuottaa yhteisvaikutuksia ja täydentää alue- ja paikallistasolla ja kansallisella tasolla tehtyjä investointeja, jotta talouspolitiikan eurooppalaisella ohjausjaksolla asetetut ensisijaiset tavoitteet voidaan saavuttaa;
23. katsoo, että unionin varoilla voidaan useimmiten tuottaa mittakaavaetuja ja että siksi olisi automaattisesti arvioitava kansallisella tasolla mahdollisesti aikaan saatavat säästöt, jotka helpottaisivat merkittävästi jäsenvaltioiden julkista varainhoitoa;
24. painottaa, että on tarpeen käyttää hyväksi kaikkia unionin käytettävissä olevia välineitä ja toimia, jotta voidaan auttaa jäsenvaltioita selviytymään kriisistä ja estää tulevia kriisejä; korostaa kolmen eurooppalaisen valvontaviranomaisen ratkaisevaa roolia pyrittäessä saamaan rahoitusalan sääntelystä ja valvontarakenteista kattava hyöty; kehottaa komissiota ehdottamaan vuoden 2014 talousarvioesityksessään näille kolmelle viranomaiselle riittävää rahoitusta ja pyytää, että valmistellessaan niitä koskevien asetusten arviointia ja tarkistamista tammikuuksi 2014 se esittää kyseisille viranomaisille tarkistettua rahoitusmallia, jossa lisätään niiden riippumattomuutta ja turvataan samalla unionin talousarvion yhtenäisyys;
25. korostaa vuoden 2014 painopisteiden valinnan strategista vaikutusta, koska kyseessä on tulevan monivuotisen rahoituskehysten ensimmäinen vuosi; painottaa, että unionin on kiireesti ryhdyttävä tukemaan kasvua ja kilpailukykyä, jotta on mahdollista luoda työpaikkoja ja mahdollisuuksia etenkin nuorille;
26. palauttaa tässä yhteydessä mieliin, että Eurooppa 2020 -strategian olisi kuuluttava seuraavan monivuotisen rahoituskehysten (2014–2020) keskiöön, ja kehottaa komissiota asettamaan kaikki tähän liittyvät investoinnit etusijalle ja osoittamaan ne selvästi vuoden 2014 talousarviossa ja korostamaan osaamiskolmion (koulutus, tutkimus, innovointi), infrastruktuurien, pk-yritysten, uusiutuvan energian, kestävän kehityksen, yrittäjyyden, työllisyyden – varsinkin nuorten työllisyyden – ja taitojen aloilla tehtyjä investointeja sekä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden lujittamista;
27. pitää neuvoston tavanomaisia horisontaalisia leikkauksia valitettavina ja varoittaa sitä tekemästä enää vastaavia keinotekoisia leikkauksia; aikoo kiinnittää erityistä huomiota

siihen, että kasvua ja kilpailukykyä tukeviin toimintalinjoihin ja ohjelmiin varmistetaan riittävät maksumäärärahat;

28. aikoo edelleen seurata tiivisti komission aikomusta vähentää unionin toimielinten henkilöstöä ja muistuttaa, että tätä on pidettävä yleistavoitteena; toteaa, että tällaiset toimet saattavat haitata EU:n toimien ja ohjelmien nopeaa, sääntöjenmukaista ja tehokasta toteuttamista; katsoo, että hallinnon tehokkuus on turvattava ja sitä on jopa parannettava; katsoo, että tarkistettaessa henkilöstön määrää lyhyellä tai pitkällä aikavälillä olisi käytettävä perustana etukäteen tehtävää vaikutustenarviointia ja otettava täysimääräisesti huomioon muun muassa unionin oikeudelliset velvoitteet sekä toimielinten perussopimusten mukaiset uudet toimivaltuudet ja lisätehtävät; muistuttaa erillisvirastoja koskevasta yhteisestä lausumasta ja erityisesti sen liitteenä olevasta yhteisestä lähestymistavasta ja kohdista, jotka koskevat virastoja, joille on osoitettu uusia tehtäviä;

o

o o

29. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle.